

**27 OCTOMBRIE
IEROSCHIMONAH
DANIEL TEODORESCU**

**ACATISTUL
SF.CUVIOS
DIMITRIE
BASARABOV
DE LA
BUCUREȘTI**

ACATISTIER-RO

27 OCTOMBRIE
ACATISTUL
SF.CUVIOS
DIMITRIE BASARABOV
DE LA BUCUREȘTI

Mărire Ție Treime înțelegerea — neînțeleasă,
Mărire Ție Fecioară deapururi curată Mireasă,
Mărire Vouă Arhangheli oștiri înaripate cerește,
Mărire Vouă Prea-sfinții aleși pecetluiți
duhovnicește,

Mărire Ție Cuvioase Dimitrie cel nou Basarabov,
cel cărui cânta-vom acatest prin stihul acestui
ceaslov.

Mărire Unuia-veșnic prin carele lumile țin.

Mărire deapururi în veacuri. Mărire. Mărire. Amin.

Condac I

O! Tu Doamne Tată tainic ce ții lumile în palmă,
Strălucire fără umbră ce doar nimbul pot să-Ți văd
ghicituri ca'n oglindă, chip de orbitoare valma ;
Tu ce treci în spaimă sfântă în orcane de prăpăd
dulce-apoi ca să ne'ngâni din cavalele de vis
toată vraja de minune ce ne-așteaptă prin sicriu ;
O! Tu Cela ce'n Scripturi proorocii Tăi Te-au scris:
Dumnezeul peste oști, Domnul Dumnezeu viu.
Ție în talaz de dor îți urcăm suflarea toată,

din țărână pân'la stele, de la schivnic pân' la
gloată,
de trei ori suprem suna-vom pentru Tine prea
sfânt imn :
Aliluia, Aliluia, Aliluiià, Amin.

Icos 1

Din țărâna aspră, drept Icoana Ta,
formă împlinită cu mâna m'ai strâns.
Sub lumina-Ți sfântă mi-arse huma grea,
pânguind spre carne de viață pătruns.
Șarpele cel verde mi-apeacă din pom
creanga grea cu fructul morții purpurat,
de se-aprinse oarbă pofta mea de om ;
și-am mușcat din miezul primului păcat.
Rupt de veșnicie trup m'am înmulțit.
Număr de nisipuri fiii lui Cain,
din turn vavilonic spre cer clădărit,
Ți-asvârleau pe arcuri săgeți în venin.
Dar Tu, Doamne Sfinte, printr'un darnic semn,
dragoste sub chipul omului Te-ai dat.
Noi Ți-am spart chivotul pe cruce de lemn,
Tu ne-ai dat prin moarte trupul înviat.
Re'ntrupați în Tine Bisericii vii,
într'olaltă sfinții ca vița de vin
în butucul Vieții, rodesc sfintei vii
strugurul de jertfă, sânge de sfânt chin,
plinătatea lumii să se împlinească.

Intru-aceasta, Doamne, din stih de ceaslov,
 în suiri cânta-vom, să se proslăvească,
 unuia în Tine sfânt Basarabov :
 Bucură-te mlădiță din Biserica vie,
 Bucură-te aluat de cerească bucurie,
 Bucură-te cel vămuit prin foc de 'nfricoșare,
 Bucură-te os-tare spre zidit în altare,
 Bucură-te văpaia dornică să ne îndrume,
 Bucură-te revărsare harică în lume,
 Bucură-te vădire că se schimbă pământul,
 Bucură-te întărirea nădejdi în Sfântul,
 Bucură-te împlinire în trupul lui Hristos,
 Bucură-te așezare la locul cel frumos,
 Bucură-te temelie în fildeș de oase,
 Bucură-te în racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac II

Ție, sfinte prea-cucernic ne rugăm cu glasul nou
 Tu, ce Domnul-de-pe-cruce străduiși în schivnicie
 să-L destăinuești cu duhul, faptele și trupul tău,
 știind că El este vraja și comoara de tărie,
 Apa-vieții care curge tainică în orice om ;
 Tu ne 'ngăduie să stăm îndeaproape raclei tale,
 ca prin tine, vas ales, să slăvim pe Domnul-Domn,
 să fim gata să urmăm pururea chemării Sale ;
 Fii-ne ajutor, prea-sfinte, ia-ne greutatea lenii,
 râvnitor să luăm aminte cu tot tâlcul viața ta,

și cu suflete. curate, alăute de smerenii,
să sunăm împărătește cântul sfânt : Aliluia.

Icos II

Și-ascultând în pace cursul vieții tale,
sfinte, fă-te nouă toiag sfânt în cale :
Fără preț boarul satului ai fost.
Cu nuiua verde vite țineai turmă.
Praful și copiii în alai de prost
pe ulița largă te duceau din urmă
Păzitor de bivoli în câmpii ai stat
singur ca tăcerea nopții 'n revărsat.
Zdrențe pe trup schilav, nod, scaeți în barbă,
nebănuind nimeni că ești vas ales,
tu grăiai cu ploaia, pasări, sfârc de iarbă,
de sporeai în tine sfântul înțeles.
Și văzând că 'n lume firul de izvoare
curge mai departe apă trecătoare,
ai ieșit din satul unde te-ai născut,
la o mănăstire mucezită 'n peșteri,
ai lăsat cireada mugind la păscut,
și te-ai dat în mâna schivnicilor meșteri.
In zaconul tagmei vajnicul Cuvânt
te-a cioplit călugăr ca pe lemnul sfânt.
Cărturar ce duce slovele umflate
n'ai fost, Cuvioase-din-Basarabov.
Mână țărănească, degete crăpate,
răsfoiau stângace file de ceaslov.

Ca o umbră albă ai trecut prin viață
 până la sorocul schimbării la față.
 Cunoscând și vremea zborului din trup
 ai pornit cu duhul pe drumuri de soare.
 Făclie smerită cu parfum de stup,
 poveste lumească viața ta nu are.
 Privigheri, obidă, posturi, rugăciuni
 ți-au dat vrednicia să reverși minuni.
 Pentru aceasta, Sfinte, pios te rugăm,
 milostiv fii nouă cei cari-ți strigăm :
 Bucură-te veghetor sub candelă de iască,
 Bucură-te pildă de viață duhovnicească,
 Bucură-te cel cu funia lepădării încins,
 Bucură-te că nașterea și moartea ți-ai învins,
 Bucură-te stăruință 'n dovada sfintei Cruci,
 Bucură-te ram-raic ce 'n veac nu te usuci,
 Bucură-te flamura albei nestricăciuni,
 Bucură-te asprimea canoanelor cu minuni,
 Bucură-te punte spre limanul suprafiresc,
 Bucură-te tiparniță de chip călugăresc,
 Bucură-te însuflețire obrocită sub oase,
 Bucură-te din raclă de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac III

Tu sihastrul prea-sărac, umilit și neștiut,
 tu ești cheazășia noastră ce din umbră rușinați,
 la picioarele străpunse ale Celui-nevăzut,

am căzut în praf cu fruntea de trufie lepădați ;
 Fă să urce fără margini ruga noastră cât mai vie,
 s'o asculte din vecie Domnul-Sfânt comoara milii,
 să simțim sub lacrimi grele cum ne sfarmă'n
 bucurie
 inimile împietrite de nimicurile zilei.
 Și în ochi din nou cu vraja viitorului Sion,
 să pornim în oști ce poartă drept în mir pecetea Sa.
 Toată stavila prihanei, negrul zid de Erihon,
 să se năruiască 'n noi cântând nou : Aliluia.

Icos III

La râu cu buruiană, țarm sălbăticit,
 două pietre 'n scoburi trupul ți-astrucau.
 Bolțile de peșteri unde-ai asfințit
 curgerea de ape psalmi ți-o tâlcuiau.
 Curs-a din calvarul vremii mult veleat
 de când pentru ceruri și humă te-ai dat.
 Și-au venit puhoaie de potop din munte
 încât lemne, pietre, din țarm au pornit.
 Au căzut în ape mormântul și-o punte
 ce erau aproape peșterii cu schit :
 Și-au rămas acolo moaștele-ți la fund.
 Oamenii din partea locului văzând
 cum jucai rotire de foc peste undă,
 socoteau că 'n prunduri comoară de bani
 în cazane grele trebui să se-ascundă.
 Aurul tău, sfinte, bănuiau de ani.

Însă ochiul nostru minunea nu vede,
 mintea noastră oarbă taina nu o crede.
 Întru-aceasta, sfinte, mila-ți pentru om
 fă să ne înfașe sfântă luminare,
 să cântăm și ție întru Domnul-Domn
 muzică regească, înaltă cântare :
 Bucură-te cel în prundișul apelor ascuns,
 Bucură-te că 'n tine lucrează Cel-Nepătruns,
 Bucură-te cel ce știi cântul râului lainic,
 Bucură-te cel ales să fii Domnului crainic,
 Bucură-te lamura Dragostii dumnezeiești,
 Bucură-te oglindire de luceferi cerești,
 Bucură-te luminare ca focul pe comori,
 Bucură-te cel vălurit de-ale lumii vâltori,
 Bucură-te cel tăinuit de obștescul erez,
 Bucură-te că pe Hristos. porți 'n al inimii miez,
 Bucură-te dăinuire vajnică de oase,
 Bucură-te 'n racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac IV

Tu călugărie albă ce-ai păzit cu duh zelos
 mădularele-ți curate, fiindcă 'n noi ca 'ntr'un
 chivot,
 tu știai că odihnește răsufierea lui Hristos ;
 tu ne-ajută să cinstim sol în Domnul Sabaot
 pe Cel ce în noi așteaptă ca un oaspete tăcut.
 Aripă nevăzută 'n noi din dor de ceresc înot

să ne'nalțe *n rugăciune peste patima de lut ;
 Vălul care ni-L ascunde să se sfâșie de tot,
 să putem și noi să fim vas curat, un vas ales,
 plin cu untdelemn ceresc, umilit a lumina
 candelă ce pâlpâiește pentru Sfântul-înțeleș,
 căruia smerit cânta-vom de trei ori : Aliluia.

Icos IV

,Și când Domnul-Vieții vru să-ți puie *n slavă,
 să-ți arate pilda albei schivnicii,
 la o copilandră sub duh rău bolnavă
 îngereasca veste somnul iconi :
 „ T i e - ț i sunt tămadă, din prund de vâltoare
 de 'nălța-vor iarăși oasele-mi în soațe".
 I-arătași și râpa, prin ochian de vis :
 două pietre sure, unde-ai potmolit
 de-ți păstrau tezaur trupul tău închis,
 prin minuni sorocul de s'a împlinit.
 Și-alba-dimineții află fără chin
 pe fecioara trează sub cearceaf de in.
 Și când toți din casă lângă pat stolidă,
 glasul lin de fată limpezit a spus
 visul ce văzuse, vorbe ce uimiră.
 Cum încins cu nimbul Celui-mai-presus
 ca un scut de flăcări ne vei apăra
 de drăceasca iazmă, de ispita, rea,
 de boala cu duhuri, de gândul murdar,
 de zborul pe-aripa înrăit-a glumii,

de spaima nebună cu chipul de var,
 de fierul ce-1 poartă Prințul-roș-al-lumii.
 Pentru aceasta, sfinte, în stih îți strigăm,
 sus spre înălțimea bolților cântăm :
 Bucură-te iubire aplecată peste noi,
 Bucură-te chiparoasă a minunilor noi,
 Bucură-te ivirea aurorii pe văzduh,
 Bucură-te parafă a sfântului Duh,
 Bucură-te chezaș de neîndoioasă tămadă,
 Bucură-te prilejul necredinței să vadă,
 Bucură-te olăcarul lumii celeilalte,
 Bucură-te pricină de semne neașteptate,
 Bucură-te biruința luminii în beznă,
 Bucură-te obraz-sfânt din creștet pân' la glesnă,
 Bucură-te hărăzită ocină de oase,
 Bucură-te din racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac V

Doamne,
 e mai viu, mai cald, în veac sfințitul Tău nume,
 ca lumina ce aleargă pârguind întreaga lume ;
 E mai tainic ca o șoaptă a pământului în zori
 când prin lăncile de trestii nasc izvoare de fiori ;
 Mai temut decât un strigăt, uriaș ca o cascadă,
 ce-și înalță rupt din luptă groaza sângelui pe
 spadă ;
 Și mai blând ca limpezimea din potirul lunii mari

ce catifelează-albastru umbra'n munții legendari ;
Tu ești vraja ce 'nfășoară vestitorul Tău trimis ;
Tu ești adevărul-fulger năzărit prin porți de vis ;
și în moaștele prea-sfinte trăinicia-i taina Ta,
Unuia cărui cânta-vom cântul sfânt : Aliluia.

Icos V

A pornit mulțimea din ogrăzi la râu,
în chervan agale, preoți sub odoare,
pe toiage babe aduse din brâu,
copiii stârnind colbul sub picioare.
Frunzele pe pomi lin se bucurau,
păsările 'n zbor vestea o cântau.
Și-au ajuns la locul văzut de fecioară,
unde 'n multe ori flăcări s'au zărit
jucăuș-verzui ca pe o comoară,
și cătând cu râvnă, sfinte, te-au găsit
moaște neatinse, peste veac purtat,
luminând în ziuă de aur curat.
Tu pândar la tauri negri și păroși,
cei ce te hulisem ca pe prost în sat,
cu ochi mari privind la tine fricoși,
mâna ta prelung șir am sărutat.
Fericit bărbatul ca un stâlp smerit
sprijin pentru Casa Domnului cioplit.
Intru-aceasta. sfinte, pios te rugăm,
milostiv fii nouă cei cari-ți strigăm :
Bucură-te aflare din vadul cel neștiut,

Bucură-te faptă-vie ce țâșnești peste lut,
 Bucură-te herubim cu veleatul pământesc,
 Bucură-te nenufar din iezerul ceresc,
 Bucură-te că ai fost derâdere în sat,
 Bucură-te că'n nestimata slăvii te-ai schimbat,
 Bucură-te că-ți sărutăm mâinile subțiri,
 Bucură-te maramă de drepte ocrotiri,
 Bucură-te podoaba fericitului sărac,
 Bucură-te pajură atârnată peste veac,
 Bucură-te putere ce dormitează 'n oase,
 Bucură-te din racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac VI

O ! T u înger străveziu, pază dreaptă peste om ;
 tu ce 'n fiecare joci ca un foc peste comoară
 fie de umblăm în soare, sau pe apele din somn ;
 tu acela ce veghezi până viața se coboară
 ca să treacă peste zări, prin întoarcere 'n pământ
 pentru ceailaltă viață, tu poți spune taina cum
 putrezirea nu pătrunde moaștele celui prea-sfânt,
 și cunoști cât îi de lung cel mai de pe urmă drum
 pentru cel ales să fie mărturie printre noi,
 cel ce-și rupe trupul viu, ce zidește carnea sa
 pietrei sfintelor altare, până 'n ziua de apoi
 când cerește vom cânta ultimul : Aliluia.
 Migălos din pietre, sfinte, te-au desprins
 Proaspăt pe velința târgii, cu cearceaf

până peste față coperit întins,
te-au urnit în nimbul de amurg și praf,
să te ducă 'n cinste pentru înoptat
la bisericuța gheboasă din sat.
Gloatele din frunte lemnul crucii țin.
Ca 'n tipsii subțire sună sfântul vers.
Ison lung de preoți prohodește plin.
Flori de fum tămâia năpădește 'n mers.
De-acum, arca vieții, vei pluti departe
peste râu de oameni, capete plecate.
Deacum rând pe umăr osul tău purtând,
harul de sfânt-Duh de la Domnul-Domn
pogorît adânc în cel mai de rând,
cel mai neștiut și din urmă om,
ne va ocroti într-o pocăință
să-ți cântăm războinic stih de biruință :
Bucură-te armură de suflet fără pată,
Bucură-te rassă-aspră cucernic purtată,
Bucură-te vedenia ostașului sub har,
Bucură-te chip lung cu străvezimi de chilimbar,
Bucură-te pavăză ce ne umbrești în nevoi,
Bucură-te izbânda viclenitului război,
Bucură-te surpătorul îndemnului spurcat,
Bucură-te arătare de coif înviforat ;
Bucură-te răbdare de zale călite,
Bucură-te sfințenie cu tăisuri cumplite,
Bucură-te oțelită rânduială de oase,
Bucură-te raclă de moaște, luminoase,

Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.
 Sub pecetie de har, în smerenie înaltă,
 cuvioase ai suit peste moartea ce te-ascunse,
 ca prin tine să se-arate trăinicie 'nfricoșată,
 biruința ce-o călește focul celor nepătrunse.
 Tu prin moaștele-ți din raclă, mărturie în veac stai
 despre cele peste simțuri, peste cugetul de jos,
 și prin tine gândul nostru înălțat pe zări de raiu
 urcă mâna care-atinge haina Domnului Hristos ;
 de tămăduim de bube și văpăile de boale.
 Sus în Muntele prea-sfânt, luminați de steaua ta,
 printre umbre vom urca legănând în mers pe cale
 Dragostei dumnezești cântul sfânt : Aliluia.

Icos VII

Veste 'n lung și lat departe colindă
 despre cum din ape, fără a te cunoaște,
 cuvioase sfinte, prin vis ca 'n oglindă
 ai făcut să-ți afle luminoase moaște,
 izgonind și duhul copilei bolnave.
 Și-ajunse 'n urechea Voivodului mare
 din Ungro-Vlachia, zvoana largii slave,
 care prin poruncă fără adăstare
 cu alai trimise să te-aducă 'n țară.
 Deci mergând trimișii preoți și boeri,
 în Basarabov, de sâng încărcară
 pe chervan sicriul prea sfintei poveri.
 Și-ai purces pe șleahuri cu domnesc alai,

în podoabă scumpă strejuit de oaste.
Tu care purtaseși doar scaeți pe strai,
purpură crăiască te 'nvelea pe moaște.
Și văzând cum cearcă trufia lumească,
cu vremelnicia-i pios viclenită,
chiar de după moarte să te stăpânească
ți-ai trezit cereasca putere cumplită,
Oasele-ți chervanul tot mai greu apasă,
caii sub harapnic opi ntesc supuși ;
dar la o fântână pe 'ntinsoarea șeasă
aproape de satul ce se cheamă Ruși,
tu nu mai voești ca să mergi nainte.
Era în chindie ceasul rugăciunii.
Toți cu teamă-adâncă semnul luând aminte,
în nedumerire de rostul minunii,
ca să poată-afla voia ta atunci,
unde-oi vrea să mergi cu moaștele tale,
au pus într'un jug ne'nvățați doi junei
și-i lăsară volnici să pornească 'n cale.
Juncii cei sălbatici s'au întors îndată
la Basarabov și 'n mijloc de sat
locului au stat cu norodul roată
Iar domneștii soli au purces de-au spus
Voivodului toate câte le-au văzut.
Cele întru. Domnul nu sunt de supus.
Tu cel ce vădește pe Cel-Nevăzut,
cuvioase sfinte, laudă-ți strigăm
milostiv fii nouă cei cari-ți cântăm :

Condac VIII

Bucură-te strălucirea obârșiei de rând,
 Bucură-te răpire de minune peste gând,
 Bucură-te covârșitorul chervanului domnesc,
 Bucură-te că birui peste județul obștesc,
 Bucură-te nebănuitul trufiei zăgaz,
 Bucură-te aurărie cu sunetul treaz,
 Bucură-te cel lămurit de-a răului zgură,
 Bucură-te orând de-adâncă 'nvățătură,
 Bucură-te c'ai vădit că cereștile n'au schimb,
 Bucură-te cel întărit cu-al aleșilor nimb,
 Bucură-te sfântă chiverniseală de oase,
 Bucură-te din racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.
 Tremur ca salcia, Doamne, când sunt departe de
 Tine.

Indoiala-mi umple ființa, ochii 'n cearcăn se
 afundă.

Ce-mi slujește 'nțelepciunea dacă ghiară 'ntoarsă
 'n mine

mă sfâșie depănându-și pustietatea rotundă!
 Iară tu, prea-cuvioase, ce-ai sfințit călugăria,
 fii-ne în Hristos îndemnul să putem cum se cuvine
 să ne lepădăm cu totul, de noi, de nevrednicia,
 înfricoșetoarea grije, chinul zadarnic de sine.

Cel ce se păstrează, pierie ; cel ce se scoboară, suie.
 Jertfirea cea vie, darul pentru 'mpărăția Ta.

Ție, Doamne-al Mântuirii, ce Te-ai dăruit în cuie,

căruia cântăm deapururi cu glas sus : Aliluia.

Icos VIII

Un răgaz de vreme și s'a 'ntors solia
 Marelui Voivod din Ungro-Vlahia.
 Boierii trimiși cu bănet domnesc
 numelui tău hram, lăcaș sfânt zidesc,
 umbra sfintei Cruci trupul să-ți umbrească,
 pe liman de rugă să se odihnească,
 acolo în satul tău necunoscut
 unde moaște-o vreme să te-așezi ai vrut.
 Norod fără număr năzuia spre tine.
 Suferința lumii venia să se 'nchine.
 Fețele tristeții sub lumini de faclă
 geamăt lung și lacrimi ți-au picat pe raclă.
 Și cum în uimire de vrăjit belșug
 rujele în rouă înfloresc pe rug,
 în mulțimi de semne minuni înfloreau
 celor ce 'n credință spre tine veni i u.
 Cărturari în hronici scris au rânduit
 câteva din ele ce s'au auzit
 din oamenii vremii vrednici de crezare,
 ce-au văzut cu ochii, mărturie tare
 cu adevărire și de alți bătrâni,
 spre încredințare de alte minuni.
 Pentru aceasta, sfinte, pios te' rugăm
 milostiv fii nouă cei cari-ți cântăm :
 Bucură-te stâlpirea credinței depline,

Bucură-te că și slova e martoră de tine,
 Bucură-te cel în viețile sfinților înscris,
 Bucură-te smerire cu măreție de vis,
 Bucură-te că la altar păstrat ești tezaur,
 Bucură-te clopoțel cu inimă de aur,
 Bucură-te fâlfâire ca un sunet de naiu,
 Bucură-te logodire cu inelul de raiu,
 Bucură-te cumpănă a izvoarelor cerești,
 Bucură-te mirtul ce nădejdea ne înflorești,
 Bucură-te cinstită îmbinare de oase,
 Bucură-te din racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac IX

O! T u Maică prea-curată, dumnezească Aleasă,
 O! Tu binecuvântată, strălucitoare Mireasă,
 O! Tu Căreia arhanghel Ți-a purtat bine-vestind
 semn de har fără-prihană, lujer de 'nflorire albă,
 la picioare 'n umilire plânsul meu Ți-așterne salbă.
 Sunt întunecat ca noaptea, pânda întristării
 trâmbă
 ca pe mort mă înfășoară, hăul grijilor mă soarbe.
 O! Tu Sfântă Născătoare a Luminii-fără-umbră,
 limpezește-mă de bezna rătăcirii mele oarbe ;
 fă să văd în chezașia sfântului din oastea Ta,
 tot dreptarul în Hristos, să mă rup din calea
 strâmbă,
 ca să cânt în duh curat cântul sfânt : Aliluia.

Icos IX

Cuvioase sfinte, ce te-ai dat războinic
supunere 'ntreagă întru umilință,
ajută și mie să mă 'nving destoinic.
Pâlpâi sub păcate întru pocăință
ca vâlvoarea 'n sfeșnic când ceara sfârșește.
Caut, orb îri beznă, iar al vieții drum.
Luminare sfântă ce călăuzește,
umilit sub cruce fă să simt iar cum
prin iubirea-ți sfântă viața 'n mine crește
cu avânt de aripi spre cer de vultur.
Tu cu harul mâinei tale mă umbrește
arșița ispitei rele să îndur
ca să dea în mine iar, fără zăbavă,
mugurii iubirii cu belșug de fapte,
să nu'ncerc vreodată răzvrătirea sclavă,
să răzbat spre ziuă prin drăceasca noapte
re'nviat în Domnul, cleștar de uimire,
din scări de răpire să-ți cânt spre slăvire :
Bucură-te anahoretul Treimii plăcut,
Bucură-te prietenie cu sigiliu nerupt,
Bucură-te odihnitor ostrov de iubire,
Bucură-te năstrapa aiezmii de lecuire,
Bucură-te firidă-ascultătoare de plângeri,
Bucură-te tovărășie-aducătoare de îngeri,
Bucură-te ca un imn de frunze strălucitoare,
Bucură-te umbrar cu bună întâmpinare,
Bucură-te toiag spre zarea călătoare,

Bucură-te aromeala izopului în floare,
 Bucură-te bălsămată cunună de oase,
 Bucură-te din racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac X

Doamne lisuse Hristoase, îți privesc icoana'n față
 ce'n canon îți zugrăvește pe lemn sfântă
 Răstignirea,
 ceasul-al noulea în care Dătătorule-de-viață
 prin durerea agoniei mântuitu-Ți-ai Zidirea.
 Mari piroane T e atârnă sângeros din palme sparte,
 de Te spânzură pe-o țeastă uriașe de pământ,
 și sub fruntea Ta plecată în spre zare, peste
 moarte,
 ochii Ți-au scăzut sub pleoape în flori vineți de
 mormânt.
 Păcătos sub groază sfântă îți sărut pământu'n care
 crucea Ta a fost înfiptă, cruce căreia mă 'nchin,
 și cântând pe cuviosul, Ție îți aduc cântare :
 Aliluia, Aliluia, Aliluiiă. Amin.

Icos X

Toată miază-noaptea, Rusia-cea-mare,
 tăvălug de arme lăsă greu să cadă
 peste 'mpărăția Porții otomane.
 Căzăcimi, puhoiuri de robiri și prada,
 au încins pământul în goană de cal

pân' departe 'n țara Dunării-de-jos.
Au trecut la vaduri de celălalt mal
unde apa 'ncinge ca un brâu frumos
lângă Cerna-Vodă un mare ostrov
și-au ajuns la satul tău Basarabov.
Mai-marele oștii cu gând de oștean
moaștele-ți prea-sfinte încarcă cu sine,
dar de biruință să ducă 'n chervan
peste stepe 'ntinse țării lui străine.
Intru acea vreme pe drum spre cămin
se'ntâmplase lângă asprul Căpitan
un boier din țară râvnitor creștin.
El căzu la dânsul cu grea rugămintă
să nu 'nstrăineze moaștele-ți prea-sfinte,
ci 'n dar să le lase acestui pământ
pentru prăzi și jafuri ce le-a pățimit,
ca să ne mângâie harul tău prea sfânt
de toată năpasta ce ne-a băjenit,
A luptat cu duhul râvnei creștinești
până când oșteanul s'a înduplecat.
Te-a primit norodul Țării-Românești
cu-evlavie-adâncă. Ca un împărat
ai plutit în raclă omenescul val,
ajungând cu cinste de te-ai așezat
în Mitropolia sfântă, sus în deal.
Și-am simțit, prea-sfinte, sprijinu-ți îndată
Nu numai sfârșirea greului război,
ci și boala ciumei cea înfricoșată

de din toată țara s'a curmat în toi.
 Multă ocrotire, mare folosință,
 câștigă prin tine, toți cei cu credință.
 Pentru-aceasta, sfinte, cu râvnă cântăm,
 sus spre turla bolții slava îți strigăm :
 Bucură-te turlă tare a îmbărbătării,
 Bucură-te îndătinată streajă a țării,
 Bucură-te belșugul oblăduirii de har,
 Bucură-te întărire prin liturgicul dar,
 Bucură-te umilirea semeției lumești,
 Bucură-te pomenire ce urgia izgonești,
 Bucură-te că ești darul nădejdiei creștinești,
 Bucură-te că 'n molima cruntă ne izbăvești,
 Bucură-te trăinicie de orbi neînțeleasă,
 Bucură-te odorul cu miroznă aleasă,
 Bucură-te curăție ticluită 'n oase, -,
 Bucură-te din racla de moaște, luminoasă,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac XI

Cu glas proaspăt ca și roua în argintul dimineții,
 stărui-vom laudă ție, Cuvioase ce 'mbinezi
 umbrei trupului de lut, strălucirea'n duh a vieții.
 Tu, apostolii cei vajnici prea smerit înfățișezi
 simțurilor noastre oarbe, nouă cei de mai târziu,
 cei ce nu am apucat să vedem în ochi Lumina,
 mărturia cea de aur, întruparea Celui-Viu.
 Lepădând tot ce-i lumesc, pocăiți de toată vina,

în Hristos învestmântați, sărutându-ți osul sfânt,
 zid de crucieri să facem lângă sfântă racla ta
 dreptei noastre-ortodoxii și 'n temutul legământ
 să cântăm spre biruință cu glas sus : Aliluia.

Icos XI

Cuvioase sfinte, în rugă ne-ajută
 cu-a ta rugăciune către Domnul Sfânt,
 ca împărăția Lui cea nevăzută
 să-și aprindă-aevea zorii pe pământ.
 Cel din urmă înger trâmbițând în căi,
 să adune oastea cu pecete 'n mir,
 pentru anti-crista luptă de apoi.
 Și 'n amurgul baltă de sânge martir,
 din veacul minciunei să nască dreptatea,
 ca sub umbra crucii, veșnică să crească
 Biserica sfântă, întru plinătatea
 cea apostolească și sobornicească.
 Tu ce ești alesul cel bine primit,
 roagă-te 'ntr'olaltă în ortodoxie,
 cu toți cei ce pururi sus te-am proslăvit
 glăsuind cântarea cea plăcută ție :
 Bucură-te cel ce zbori pe-ale tăcerilor scări,
 Bucură-te că urci înaltele desfășurări,
 Bucură-te că te așezi în soborul celor drepti,
 Bucură-te că vezi Taina-cu-șapte-peceti,
 Bucură-te cel cu herb de-apocalipsă în mir,
 Bucură-te cel lângă Tronul ca piatra de zamfir.

Bucură-te semnul Celui ce leagănă stelele,
 Bucură-te faclă ce din noi fâlfâi relele,
 Bucură-te blândețe ce vrea să ne scape,
 Bucură-te cel ce ne mângâi grelele pleoape,
 Bucură-te pilduire prin miraju-ți de oase,
 Bucură-te din racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.

Condac XII

Sub catapeteasma naltă, până 'n ceruri îți urcăm
 clopot uriaș de rugă, ca să umple firea toată.
 Fără vorbe, doar în cuget în tăcere îți purtăm,
 ca mireazma dintr'o floare, gândul nostru fără
 pată.

Tu Stăpâne, dă-ne 'n pace s'auzim cum pasul Tău
 vine către noi aproape pe văzduhurile-albastre,
 ca sub pasul Bucuriei să se sfarme tot ce-i rău.
 Doamne Sfinte Cel ce porți taina inimilor noastre,
 ne îngăduie acum în răgazul cestui ceas,
 când în inimi luminiță am aprins în pacea Ta,
 să-Ți rostim cum se cuvine cu tremurătorul glas,
 Numele-Ți învăluit de sfințit : Aliluia.

Icos X11

Doamne, stau în pragul ușii Tale mute
 și sfârșind cetirea sfintelor ceasloave,
 îmi plec fruntea 'n fața slovelor tăcute,
 pân' se stinge 'n mine zvonul de voroave.

Mă îneacă-adâncă Liniștea-Ți deplină.
Tu ești pacea 'n care stelele rotesc.
Îți simt picul de-aur în țeasta-mi de tină.
In oglinzi de gânduri vis T e limpezesc
și Te văd aevea cum lucrezi în toate
de la firul ierbii până 'n trupul sfânt.
Tu ne pui sub talpă drumuri de dreptate
și preschimbi în pâine glodul de pământ.
Toate sunt minune când Le-atingi T u Doamne.
Din tavanul beznii lumi întregi de stele
cad cu 'ngălbenirea bolnavelor toamne
când T u drept pedeapsă te ascunzi de ele.
Insă daru-Ți haric și 'n mormânt pătrunde
de-ai făcut prin Sfântul semne de uimire,
în vileag scoțându-i mormântul din unde.
Biruindu-și moartea i-ai dat proslăvirea
ridicând alesul din pândar de turmă,
să vădești că 'n Tine întrupând iubirea
răstignirei sfinte, omul cel din urmă,
peste orice stăvili, poate 'nvinge firea.
Pe țăranul aspru ce slujea pământul
răzimând în bătă, bărbos, ars de soare,
1-a lucrat canonul schivnic cu cuvântul,
făurind minune, albă arătare,
o icoană lungă de sfânt bizantin,
o desăvârșire, pavăză cerească,
sub care aleargă, cei trudiți de chin,
cei mâncați de boale de iazma drăcească,

cei cuprinși de frică, desnădăjduiții,
 cerșetorii lumii fără ocrotire,
 tot norodul grijii, muții, umiliții,
 ce în veac vor cere sfântă lecuire,
 cântându-i cu toții cântec de slăvire :
 Bucură-te icoană ce ni te-arăți drept izvod,
 Bucură-te că înspre tine aleargă norod,
 Bucură-te alinul inimii obidite,
 Bucură-te voroava gurilor amuțite,
 Bucură-te că nu ești rugăciune deșartă,
 Bucură-te că ești scară la Mila-ce-iartă,
 Bucură-te că tămâia îți înalță flori de fum,
 Bucură-te că te vor ști și copiii de-acum,
 Bucură-te de ceaslovul ce cântul îți poartă,
 Bucură-te că 'n stih crești ca smaraldul în toartă,
 Bucură-te străbună odihnire de oase,
 Bucură-te din racla de moaște, luminoase,
 Bucură-te Dimitrie-cel-nou, Cuvioase.
 Mărire Ție Treime Înțelegerea-neînțeleasă,
 Mărire Ție Fecioară deapururi curată Mireasă,
 Mărire Vouă Arhangheli oștiri înaripate cerește,
 Mărire Vouă Prea-sfinții aleși pecetluiți
 duhovnicește,
 Mărire Ție Cuvioase Dimitrie-cel-nou Basarabov
 cel cărui cântat-am acatist prin stihul acestui
 ceaslov.
 Mărire Unuia-veșnic prin carele lumile țin.
 Mărire deapururi în veacuri. Mărire. Mărire. Amin